

[Veistrup.]

disse Bestemmelser gennem Tiderne har vist sig at være praktisk anvendelige og ligesom er groet fast i Befolkningen.

Jeg beklager, ligesom det er gjort fra anden Side, at man ikke fra Venstres Side kan deltage i Arbejdet paa at gennemføre denne Forfatning, som kommer til os med saa stor Vægt fra Regeringen og fra Folketinget, men at man stadig holder fast ved den gamle Opfattelse: paa en eller anden Maade at skabe Metoder, som kan føre til politisk Konflikt. Det, man har skabt fra Venstres Side — jeg ved ikke, om man kan kalde det noget Princip —, er, om jeg saa maa sige, de forskellige Brøkers Metode, hvis der overhovedet er nogen Metode. Jeg synes nærmest, det er et politisk Pulterkammer, hvor man søger at opbevare — under andre Former ganske vist — nogle af Fortidens Privilegier til Brug ved senere Lejlighed. Man er jo i Øjeblikket i Færd med at rydde Pulterkamre, og jeg tænker, at det ogsaa vil ske med dette Pulterkammer paa Valgdagen.

Det er underligt, at man fra Venstres Side ikke synes at ville indse eller forstaa, at ethvert Privilegium, enhver Bremse, man bygger ind i Forfatningen for at hindre den almindelige Valgrets Herredømme, kun er egnet til højest to Ting, nemlig at skabe Uro om Forfatningen og at radikaliserer Befolkningen. De to Ting er de egnet til, ikke til noget som helst andet. Derfor er det, vi saa stærkt ønsker Forfatningen bygget paa Enhedsprincippet, hvor alle Modsætninger er fjernet. Det er det, som er sket i det Forslag, der foreligger vedtaget af Folketinget. Det forbinder Tokammerssystemets Fordele med Hensyn til Lovforslagenes grundige Behandling med Etkammerssystemets Udelukkelse af uløselige Konflikter, det garanterer gennem Folkeafstemningsprincippet Mindretallene paa rimelig Maade, det sikrer enhver dansk Borger mod Frihedsberøvelse paa Grund af politisk eller religiøs Overbevisning, det sikrer Kirkens Midler til det Brug, til hvilket det er henlagt, det sikrer Forenings- og Forsamlingsfrihed og vender sig imod de voldelige Forhold, som kan tænkes at fremkomme. Men det, som er det centrale, er, at man skaber en Forfatning, som helt og fuldt bygger paa Folkestyret gennem en Valgordning med een Vælgerklasse og eet Valg. Jeg tvivler ikke et Øjeblik om, at der gennem denne Forfatning er skabt et Grundlag for Slægtens Arbejde, som vil vise sig at være værdifuldt, og som derfor

ogsaa nok skal vise sig at kunne holde et langt Stykke frem i Tiden.

Ud over hvad jeg allerede har udtalt, skal jeg ikke komme ind paa Forslagets Enkeltheder, saa meget mindre som de før blev omtalt af den højtærede Statsminister. Forslaget er jo Resultatet af en Kommissionsbehandling samt en langvarig og meget alsidig Behandling i Folketinget. Jeg er klar over, at man fra adskillige Sider, først og fremmest fra Venstres, vil gøre, hvad man kan, for at hindre dette Forslags Gennemførelse. Det behøver vi ikke at nære Tvivl om, det er jo ogsaa kommet tilstrækkelig tydeligt frem i Dag. Det ærede Medlem (Hauch), som talte paa Venstres Vegne, sagde, at Forslaget skulde gennem Skærsilden. Ved en Skærsild forstaa jeg noget rensende, og derfor tænker jeg, at dette Forfatningsforslag vil gaa ud af Skærsilden saaledes rensed, at det vil gøre et tiltalende Indtryk paa Befolkningen. Men det, som man har tænkt paa, er jo, at det ikke skulde være muligt for Grundlovstilhængerne at gennemføre Folkeafstemningen med Tilslutning af de 45 pCt. Denne Folkeafstemningsbestemmelse var en af de konservative Garantier, der blev gennemtvunget i 1915. Nu skal de konservative Garantier bestaa deres Prøve, men jeg tror ikke og har aldrig troet paa konservative Garantier, og derfor er det min sande Overbevisning, at dette Forslag vil blive gennemført. Ellers skulde da det danske Demokrati svigte, og det tror jeg ikke paa. Jeg tror, at Forslaget indeholder saa stor en Bærekraft, at det ikke alene vil finde Tilslutning hos det store Flertal her i Rigsdagen, men at ogsaa de 45 pCt. vil vide at gennemføre det, da det er en Lov, der som aldrig nogen tidligere giver Befolkningen Adgang til at raade over sin egen Skæbne. Vedtagelsen af dette Forslag giver en Grundlov, hvor Magt og Ansvar er forenet hos den Regering, som er fremgaaet af Rigsdagens Flertal, og ikke en Ordning som den, vi tidligere har kendt, hvor Regeringen sad med Ansvaret, men Oppositionen med Magten. Opretholdelsen af en saadan Ordning er umulig, og vi for vort Vedkommende vil ikke under nogen Form være med dertil.

Der kunde maaske siges endnu adskiligt over for de ærede andre Ordførere, men paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg undlade dette — det er jo ogsaa muligt, vi kommer tilbage dertil paa et senere Tidspunkt. Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Jeg ved